

22 Δεκεμβρίου, 1988

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.]

ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΕΜ ΤΑΞΙ ΛΤΔ. ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ,
2. ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 715/85).

Τροχαία μεταφορά—Αυτοκίνητα εκμισθούμενα χωρίς οδηγό—Ο Περί Τροχαίας Μεταφοράς Νόμος, 1982 (Νόμος 9/82), άρθρο 5(13)—Ποιά τα κριτήρια παροχής ή μη ζητούμενης άδειας.

Τροχαία μεταφορά—Αυτοκίνητα εκμισθούμενα χωρίς οδηγό—Ο Περί Τροχαίας Μεταφοράς Νόμος 1982 (Νόμος 9/82), άρθρα 5(14) και 10 (2)—Διαδικασία εξέτασης αιτήσεως για παροχή άδειας—Παράλειψη Αρχής να ακούσει η ίδια τους ενδιαφερομένους, "εισήγηση" τμήματος οδικών μεταφορών, που αποτελούσε απλή καταγραφή απόψεων ενδιαφερομένων, παράλειψη Αρχής να ακούσει τις απόψεις Κ.Ο.Τ. Πλημμέλεια στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας.*

5

10

Με την παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως προσβάλλεται απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της αιτήτριας για παροχή αριθμού αδειών αυτοκινήτων εκμισθώσεως χωρίς οδηγό.

* (Η νέα ονομασία του τμήματος χειρσαίων μεταφορών, που αναφέρει ο νόμος στο άρθρο 5(14))

Η απόφαση στηρίζεται στο ότι οι υπάρχουσες άδειες ικανοποιούν τις ανάγκες της χώρας. Ο συνήγορος της αιτήτριας εισηγήθηκε πως εκείνο, που έπρεπε να εξετασθή, ήταν οι ανάγκες της ίδιας της αιτήτριας.

5 Η Αρχή Αδειών κατάληξε στην απορριπτική της απόφαση αφού άκουσε τις εισηγήσεις του Τμήματος Μεταφορών, που απλά κατάγραφαν τις παραστάσεις των ενδιαφερομένων προς τον Επαρχιακό του Ελεγκτή. Η Αρχή δεν άκουσε η ίδια τους ενδιαφερομένους. Ούτε και άκουσε τις απόψεις του Κ.Ο.Τ.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάνθηκε:

(1) Η εισήγηση του συνηγόρου της Αιτήτριας δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Οι πρόνοιες του σχετικού νόμου στοχεύουν στην διασφάλιση των αναγκών και των συμφερόντων του συνόλου των πολιτών, αλλά ταυτόχρονα ρυθμίζουν και τις δραστηριότητες των ασχολουμένων με αυτόκίνητα δημοσίας χρήσης.

15

Η Αρχή είναι υπόχρεη να εφαρμόζει τα κριτήρια του Άρθρου 5 (13) (ση ευκαιρία κτήσης κέρδους απ' όλους τους ενδιαφερομένους).

20

(2) Σ' αυτήν την υπόθεση, όμως, η Αρχή, κατά παράβαση του Άρθρου 5(14) δεν άκουσε η ίδια τις απόψεις των ενδιαφερομένων· κατά παράβαση του Άρθρου 10(2) δεν άκουσε τις απόψεις του Κ.Ο.Τ. και τέλος η εισήγηση του τμήματος οδικών μεταφορών (άρθρο 5(14)) δεν περιείχε συγκεκριμένη εισήγηση, απλώς κατάγραφε τις απόψεις των ενδιαφερομένων. Γι' αυτούς τους λόγους η επίδικη απόφαση είναι ακυρωτέα.

25

*Ακύρωση επίδικης απόφασης.
Καμιά διαταγή για έξοδα.*

Αναφερόμενες αποφάσεις:

30

Δημοκρατία και άλλος v. Καστελλάνου (1988) 3 Α.Α.Δ. 2449.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών με τη οποία απορρίφθηκαν δύο αιτήσεις για την παροχή στους

αιτητές 46 αδειών για εκμίσθωση αυτοκινήτων δίχως οδηγό.

A. Χαβιαράς, για τους αιτητές.

Γ. Ερωτοκρίτου (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 5

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ Δ. ανέγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια, εταιρεία, που στο εξής θα αναφέρεται ως "η αίτητρια", προσβάλλει με την παρούσα προσφυγή την απόφαση της καθ' ης η αίτηση Αρχής Αδειών, που στα επόμενα θα αναφέρεται ως "η Αρχή", με την οποία απέρριψε δύο αιτήσεις της για την παροχή σ' αυτή 46 αδειών για εκμίσθωση αυτοκινήτων δίχως οδηγό, γνωστών ως "Ζ". Η απορριπτική απάντηση της Αρχής κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με επιστολή της ημερομηνίας 6.7.85. 10

Οι λόγοι που επικαλείται η αιτήτρια για την ακύρωση της πιο πάνω απορριπτικής διοικητικής πράξης της Αρχής έχουν συνοπτικά ως εξής: Η Αρχή δεν ερμήνευσε ορθά τη νομοθεσία που ρυθμίζει την έκδοση αδειών δηλαδή τον Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμο του 1982 (9/82) και ως αποτέλεσμα της παρερμηνείας αυτής έλαβε υπόψη της εσφαλμένα κριτήρια βάσει των οποίων οδηγήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση. Παραπέρα γίνεται εισήγηση πως η απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη, και εφόσο στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του Νόμου, δεν ευσταθεί. Αντίθετα η θέση της Αρχής είναι πως η απόφασή της είναι ορθή, νομική και στηρίζεται στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης. 15 20 25

Τα γεγονότα είναι απλά. Η αιτήτρια ασχολείται με την μεταφορά τουριστών και για το σκοπό αυτό είναι κάτοχος 130 αδειών οδικής χρήσης για οχήματα που εκμισθώνονται χωρίς οδηγό. Επειδή, όπως ισχυρίζεται, ο κύκλος των εργασιών της, έχει διευρυνθεί τόσο πολύ ώστε να μη 30

5 εξυπηρετεί τους πελάτες της, χρειάζεται περισσότερες άδειες της ίδιας κατηγορίας και γι' αυτό υπέβαλε δυο αιτήσεις για 46 νέες άδειες. Η Αρχή μελέτησε το αίτημα αυτό σε συνεδρία της στις 25.6.85 και αφού άκουσε τις εισηγήσεις του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, βάσει του άρθρου 5(14) του Νόμου, το απέρριψε.

10 Οι δικηγόροι κατέθεσαν γραπτές αγορεύσεις και ολόκληρο το υλικό που κατατέθηκε στο φάκελλο υιοθετήθηκε ενώπιον μου να εκδοθεί απόφαση, που επιφυλάκτηκε από τον πρώην Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, και δεν εκδόθηκε για τους λόγους που αναφέρει ο ίδιος στο πρακτικό της 18.3.1988.

15 Το μοναδικό νομικό ζήτημα που ήγειρε στην αγόρευση του ο δικηγόρος της αιτήτριας υπέρ της ακύρωσης της απορριπτικής απόφασης της Αρχής, είναι πως η αιτιολόγηση της πάσχει γιατί στηρίζεται σε λανθασμένη ερμηνεία του Νόμου και ιδιαίτερα συγκρούεται με τις πρόνοιες των άρθρων 10 και 5 (13, 14) του Νόμου 9/82. Σε απάντηση δε στη θέση της Αρχής πως αυτή εφήρμοσε ορθά τις διατάξεις των πιο κάτω άρθρων εισηγείται πως το ορθό κριτήριο για την έκδοση των αδειών είναι οι συγκεκριμένες ανάγκες της αιτήτριας για τους σκοπούς της επιχείρησής της και όχι κατά πόσο οι υφιστάμενες άδειες σε ολόκληρη την Κύπρο ικανοποιούν τις ανάγκες χρήσης αυτοκινήτων που εκμισθώνονται χωρίς οδηγό.

25
30 Διαφωνώ με την πιο πάνω εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας. Ο σχετικός νόμος, σκοπεύει κατά τη γνώμη μου, στη ρύθμιση της χρήσης και διακίνησης των οχημάτων δημοσίας χρήσης και για το σκοπό αυτό γίνονται πρόνοιες για την έκδοση αδειών διάφορων κατηγοριών από την αρμόδια αρχή. Οι εξουσίες της Αρχής και τα κριτήρια που πρέπει να εφαρμόζει καθορίζονται στο Νόμο, οι πρόνοιες του οποίου δείχνουν πως είναι νομοθέτημα που διασφαλίζει τις ανάγκες και συμφέροντα του συνόλου των πολιτών αλλά ταυτόχρονα
35 ρυθμίζει και τις επαγγελματικές δραστηριότητες αυτών που

ασχολούνται με τη διακίνηση του κοινού σε αυτοκίνητα δημοσίας χρήσης. Η Αρχή έχει επομένως καθήκον να εφαρμόζει τις πρόνοιες του Νόμου αναφορικά με τα κριτήρια για την έκδοση άδεια οδικής χρήσης όπως αυτές καθορίζονται στο εδάφιο 13 του άρθρου 5, που έχει ως εξής:

5

"Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου θα εφαρμόζονται κατά τρόπον παρέχοντα, κατά το δυνατόν, εις πάντας τους ενδιαφερομένους ίσην ευκαιρίαν κτήσεως κέρδους".

Το εδάφιο 14 του ίδιου άρθρου και το εδάφιο 2 του άρθρου 10 καθορίζουν τη διαδικασία που ακολουθεί η Αρχή κατά τη μελέτη και λήψη της απόφασης.

10

Τα εδάφια αυτά έχουν ως εξής:

"5

(14) Η αρχή αδειών κατά την άσκησιν της διακριτικής αυτής εξουσίας δυνάμει του παρόντος άρθρου θα λαμβάνει υπ' όσιν τας εισηγήσεις του Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών και θα ακούη τας παραστάσεις παντός αμέσως ενδιαφερομένου προσώπου."

15

"10.—

(2) Η αρχή αδειών κατά την άσκησιν της διακριτικής αυτής εξουσίας δυνάμει του παρόντος άρθρου θα λαμβάνη δεόντως υπ' όσιν πλην των όσων διαλαμβάνονται εις το εδάφιον (14) του άρθρου 5 και τας απόψεις του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού".

20

Σε πρόσφατη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Κυπριακή Δημοκρατία και άλλος v. Γεωργίου Καστελλάνου* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2449 ο δικαστής Στυλιανίδης απαριθμεί τα τέσσερα στάδια τα οποία η διοικητική αρχή πρέπει να ακολουθήσει κατά την έρευνα πριν από την λήψη της απόφασής της. Αυτά είναι τα εξής: μελέτη και ερμηνεία του σχετικού νόμου, διάγνωση των αληθών γεγονότων,

25

30

εφαρμογή των νομικών αρχών στα γεγονότα και απόφαση αναφορικά με τον τρόπο ενέργειας.

5 Από το υλικό που υπάρχει ενώπιον μου το αίτημα της προσφυγής πρέπει να γίνει αποδεκτό, όχι για τους λόγους που επικαλείται ο αιτητής αλλά γι' αυτούς που παραθέτω πιο κάτω: Η Αρχή έλαβε υπόψη της τις εισηγήσεις του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, το Τμήμα Χερσαίων Μεταφορών που αναφέρεται στο άρθρο 5 εδάφιο 14 έχει μετονομαστεί σε 10 Τμήμα Οδικών Μεταφορών, που δόθηκαν σε αυτή γραπτώς. Σε σύντομη έκθεση του Επαρχιακού Ελεγκτή Μεταφορών αναφέρεται πως ο διευθυντής της αιτήτριας του παρουσίασε αριθμό συμβάσεων που έδειχναν πως πράγματι αντιμετώπιζε 15 δυσκολίες στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων της, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες. Παρατέρα αναφέρεται πως οι άλλες οργανώσεις ενίσταντο στην αίτηση γιατί κατά τη γνώμη τους υπήρχαν αρκετά αυτοκίνητα "Ζ" για την εξυπηρέτηση του κοινού και επομένως δεν χρειαζόταν η έκδοση άλλων.

20 Η Αρχή όμως δεν άκουσε η ίδια τις παραστάσεις των ενδιαφερομένων προσώπων όπως ρητά προνοεί το άρθρο 5 εδάφιο 14 του Νόμου. Αντί τούτου βασίστηκε στην άποψη που εξέφρασαν στον Ελεγκτή Μεταφορών, που ενεργούσε εκ μέρους του Τμήματος Οδικών Μεταφορών. Η πρόνοια του νόμου εναποθέτει στην Αρχή την υποχρέωση να κάμνει την 25 δέουσα έρευνα κατά την εξέταση των αιτήσεων και οφείλει να ακούει η ίδια τις απόψεις των ενδιαφερομένων προσώπων τις οποίες αφού σταθμίσει να καταλήξει στην απόφασή της. Παρατέρα το Τμήμα Οδικών Μεταφορών δεν 30 έκαμε καμιά εισήγηση αναφορικά με την υπό της Αρχής εξεταζόμενη αίτηση. Από το περιεχόμενο των γραπτών παρατηρήσεων που περιέχονται στην έκθεση του Επαρχιακού Ελεγκτή Μεταφορών, καταδειχνεται πως αυτός περιορίστηκε στην καταγραφή των όσων του ανέφεραν ο διευθυντής της αιτήτριας και οι επαγγελματικές οργανώσεις, δίχως να 35 κάμνει ο ίδιος οποιαδήποτε εισήγηση. Η Αρχή δεν άκουσε επίσης τις απόψεις του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού,

όπως ρητά επιβάλλει το άρθρο 10, εδάφιο 2 του Νόμου.

Κατά την εξέταση επομένως της επίδικης αιτήσεως η Αρχή επέδειξε ουσιαστική πλημμέλεια, με το να παραβεί τις πιο πάνω διατάξεις του Νόμου, και η απόφαση της πρέπει να ακυρωθεί. Το αίτημα της προσφυγής γίνεται επομένως δεκτό. 5
Η απόφαση της Αρχής ακυρώνεται. Δε γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*